אוצר מדרשים — חרב של משה

חרב של משה: או חרבא דמשה, הוא מדרש מלא צרופי שמות ה' ושמות המלאכים שהיא כעין "חרב המתהפכת" מסורה בידי משה רבינו, והשפעתה גדולה בידי כל הבאים עמה בברית ע"י הסוד והרמז הצפון בה. ויודעי הסוד יכולים לעשות סגולות ותרופות הרבה. הצרופים נעשו ע"י סדר אלפא ביתא ישר והפוך ומעורב: א"ת ב"ש את"ס בט"ע א"ל ב"ם, וע"י הסדר הזה אפשר לקרות שם הוי"ה מצפץ שעפע כקרק כווז, וכדומה (ע"ע שמות ה' באוצר ישראל).

המדרש הזה נזכר בשבלי הלקט (סי' רי"ח) בפי' הגדה של פסח כתוב: ובזרוע נטויה זה החרב וכו' כתב אחי ר' בנימין נר"ו זהו שם המפורש שנקרא חרבו של משה והוא כתיב בס' הרזים, ובו היה עושה משה רבינו כל האותות שעשה במצרים (עי' מאסף ח"א צד 53 הוצאת ראבינאוויץ פטרבורג תרס"ב).

ר"מ גאסטר הדפיס המדרש הזה עם העתקה ומבוא גדול באנגלית בשם The Sword Of Moses (לונדון 1896), ועם רשימה של השמות בסדר א"ב ומספרם עולה מעט יותר מאלף. המדרש מתחיל: "בשמיה דאלהא רבא וקדישא". ארבעה מלאכים הממונים על החרב הנתונה מפי א"ה ו"ה י"ה ה"ה אדון הרזים וממונין על התורה והם רואים במחקרי רזי מטה ומעלה ואלה שמותם: שקדחזי (השם הזה צרוף מן שדי חזק, ועי' מדרש היכלות) מרגיואל והדרזיואל טוטריסי, ולמעלה מהם חמשה שהם קדושים ועזיזים, והסוברין כך מסתבר סתרי אהי הי | יהי בעולם שבע שעות ביום, וממונים על אלף אלפי רבבות ואלף מרכבות מזורזים לעשות רצון קונם וכו', שר ורב מלך אהיו "פסקתיה שמו" שהוא יושב וכל צבא מרום בקידה ובכריעה ובהשתחויה אפים בת ראש ארצה לפניו בכל יום, בפטירתן מהשתחוואות לפני "נקץ שלאה הו אוהה אדון הכל". וכשאתה משביעו נזקק לך ומזקיק לך את החמשה שרים האלה וכל המרכבות אשר תחת רשותם ואת כל השרים האלה אשר מתחת ידם, כי כך נתפקד הוא וכל אותם השרים ליזקק למשה בן עמרם ולהזקיק לו כל השדים שמתחת רשותם ולא יתעכבו בשמעתן ולא לזוז ממנה הנה והנה, להמשיל את כל המשביעין אותן על זה החרב את רזיה ואת צפוניה כבודת גדולתה ותפארתה, ולא יעכבו כי גזירת "אבדוהו הוה צל אליה אל יה" עליהם, לאמר כל בשר ודם שישביע אתכם אל תעכבוהו ואל תשנוהו ממה שנצטויתם על משה בן עמרם עבדי, כי בשמותי המפורשים הוא משביע אתכם וכבוד לשמי אתם עושים ולא לו, ואם תעכבו בו אני שורף אתכם כי לא כבדתם אותי וכו' ומסיים: "ואל יגע וישתמש בזו החרב עד שיעשה מעשים האלה ואח"כ יעשה כל חפצו כמה שכתוב דבר דבר וסידרו (על אפנו) וכו'.

בסוף הספר יש הוספה סי' א': בשם חרבא דמשה וכו'. סי' ב': אמת הוא זה חרבו של משה שהיה עושה בו נסים וגבורות ויכלה כל כשפים והוא נגלית למשה בסנה ונמסר לו השם הגדול והמפואר

וכו', ומפרש איזה סגולות. סי' ג': שאל ר"ע את ר"א הגדול במה משביעין את שר הפנים לירד לארץ לגלות לאדם רזי מעלה ומטה ומחקרי יסודי מעלה וכו'. הוספה שניה סגולה לשנאה (לאויב) אנא קרינא לך שידא ביש ושידא דלא מרחמנותא לך וכו' ועוד לשנאה כתוב על ביצת בת יומא פי קבר נצראני משבענא עליכון נאהרי שמיא וארעא כמא דאתפרשו שמיא מן ארעא כן אפריקו ואתפרשו בן פב"פ ובפב"פ וכו'.

גוף הספר כולל כ"ד עמודים וחלק האנגלי כולל 52 עמודים.